

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Bullae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

quonam modo intelligatur quando inveniretur obstaculum in capienda possessione.

Ad decimum. Vide Abb. *in c. auctoritate*, num. 9. de *insti.* ubi utitur his verbis: *investio te de tali beneficio, licet possit uti aliis verbis, confero, do, trado, con- signo, & similibus.*

B U L L A.

S U M M A R I U M.

- 1 *Diximus in materia beneficii, §. 6. d. 3. quod Bulla sine necessaria collatione beneficiorum, & ordinum collatione, ideo pro practica praefero primo, an in omnibus beneficiorum collationibus requiratur Bulla.*
- 2 *Quando Bulla dicantur expedita.*
- 3 *Quid si deperdantur.*
- 4 *Quid si fiat collatio beneficii alicui ab aliquo Prælate, vel à summo Pontifice, & morte intercedente, non perventum sit ad Bullarum confectionem.*
- 5 *Quando beneficiatus teneatur eas ostendere.*
- 6 *Quid si moritur sola supplicatione expedita à summo Pontifice, an dicatur beneficium vacare per obitum illius, qui dictam supplicationem pro se expeditur.*
- 7 *Quid solvendum sit pro expeditione illarum.*
- 8 *Quid contineri debeat in Bullis.*

AD Primum. Conclusio est, quod in omnibus beneficio, collationibus, requiratur Bullarum expeditio, non quoad essentiam gratiæ, & collationis, sed quoad probationem, *cap. institutionis, & ibi gl. 25. quest. 2.* & Fel. *in cap. eam te,*

*2. de descrip. Selva 3. p. 9. 22. num. 3. gl. in Clem. dudum, in ver. verbo, de sepul. Bal. in l. humanum, C. de leg. Joan. And. in proem. lib. 6. Selva 1. p. 9. 2. n. 34. & 2. par. 15. Covar. lib. 3. cap. 16. num. 1. var. resol. Gom. de expect. num. 17. Staph. fol. 203. v. 10. hoc tamen fallit in gratiis, & collationibus factis à Papa, quæ nullo modo valent, literis non expeditis, Gom. in quest. 1. & 9. in regul. de non iud. iux. for. suppl. Ratio est, quia Papa, faciens gratiam, vel conferens beneficium, intelligitur levatis Bullis, seu expeditis literis, & Staphil. *loc. cit.* & rationis est: quod gratia Papæ dicitur in formis, & imperfecta, & adhuc existere in utero, ante literarum expeditionem, pro quarum confectione postea acquirit formam, & perfectionem, & editur in lucem, decisio. Rotæ 20. de concess. praben. in novis, ubi habetur, gratiam non valere literis non expeditis. Adest regula Cancellariæ de hoc, & Bulla Julii III. quæ est. 33. fol. 434. Nec gratia suffragatur, vel probatur in foro exteriori, nisi expeditis literis. Gom. in quest. 1. in dicta regula. Adest *Extravagans prima sub tit. de elect.* ubi prohibetur, aliquem habere beneficium non levatis Bullis, quam Gom. dicit solum locum habere in beneficiis conhisto- rialibus, in quest. 5. in regula. tamen Bulla Julii III. extenditur ad omnia beneficia obtenta in Curia, Selva 3. p. 9. 11. n. 5. & quest. 22. numero 1. & Gom. dicit, quod qui intrat possessionem beneficii, literis non expeditis, perdit omne jus, nec sola supplicatio, sive gratia sine literis dat canonicum titulum. Gō. quest. 1. ubi sup. Fel. in c. veniens, fol. 2. de nec. & hoc extend. etiã ad*

ad Apostolica Brevia, Gom. tract. de Brevibus, num. 7. ad Commissiones, & ad Dispensationes, idem dicta, q. 1. col. 2. fallit hoc, quando Papa diceret in gratia, quod sola signatura sufficiat, prout in dicta Bulla & Doctor. vide Rebuff. titul. de miss. in possess. num. 39. ubi etiam dicit, dici intralum, si cum sola signatura acciperet fructus, vel caperet possessionem, nec facit fructus suos, & hoc in 3. par. sign. in ver. datum, numer. 8. idem de gratis regum, & aliorum principum. Vinc. de Franc. decis. 62. nu. 12. & 14. Vide Caputaqu. decis. 267. Navar. tract. de spol. §. 7. num. 3. Felin. in ca. veniens, & accusat. & sac. Cong. declarat. 525. in hæc verba, Domini dixerunt, Ordinarios non posse super supplicationibus tantum expedire literas, minus & possessionem tradere vigore supplicationis tantum, & hoc neque ex antiqua consuetudine, ne postulatum fuit, & declarat. 366. censuit, in hæc verba, Conquerenti Episcopo Lucensi, quosdam suos Canonicos obtinere beneficia, nec expediri Bullas, visum est respondendum, ut prout qui ita obtinent, adhibitis Vicariis, qui inserviant Ecclesia, donec, &c. quomodo, & quando sufficiat sola supplicatio, sive petitionis solæ portectio, vel literarum confectio, vel an gratia per mortem concedentis expitet, etiam in Episcopo, vide per bonam practicam Gem. in proemio Sex. lib. Decret. §. universitati, ver. quare, an gratia Papa.

Ad Secundum. Tunc dicuntur expediri Bullæ, quando sunt in plumbo, vel sigillo, juxta notata in c. licet, de crimi. fal. Gemin. in c. sicut, de prob. lib. 6. &

ita servat practica Fel. in c. ex diligenti, col. 4. de simon. Gom. dicta q. 1. & in tract. utriusq. sig. fol. 87. col. 4. & quod tunc literæ dicuntur expedite, quando sunt plumbatæ, seu sigillatæ, quia Bulla dicitur plumbum pendens, sive sigillum. gl. in Clem. 1. in ver. aureo de iurejur. & quod dixi in Bullis summi Pont. idem de Bullis Ordinatorum, quoad probationem tituli, licet non quoad omnia, & sac. Congreg. declarat. 321. respondit in hæc verba. Quid iuris de illis qui presentati & institui sunt, sed non habent Bullas? Responsum fuit ab ea Cong. quod sufficit, si aliunde legitime constet de dicta tali institutione, nisi instituti obligati fuissent expedire Bullas Apostolicas, tunc enim eis obstat Bulla Julii III. edita adversus eos, qui possessionem beneficiorum adipiscuntur, non acceptis Bullis Apostolicis.

Ad tertium. Est distinguendum nam loquimur de Bullis factis ab Ordinariis, clarum est, quod si deperdantur, probari possunt per testes, vel alias legitime, prout dicam in ver. dimissoria, §. 6. & gloss. in cap. si iudex, in ver. fecerit, de sen. excom. lib. 6. & l. ad estium, ff. de testam. l. si solennibus, C. de fide instrum. Guid. Pap. q. 474. Covar. pract. quest. cap. 33. num. 3. Jalon. in repet. l. admonendi colum. 97. num. 186. ff. de iurejur. & in l. hac consultissima, C. de testam. Rebuff. de for. pri. tons. vers. 27. & infra, & Boer. decis. 171. num. 23. & infra, cap. inter quatuor, & ibi gloss. in vers. argumento, de cler. pereg. & Boer. dicit, quod Bullæ clericatus possunt probari etiam per unicum testem, etiam per indicia, & argumenta. Caputa-

qu. decis. 177. pag. 1. ubi dicit, quod potest probari per publicam vocem & famam, vide Navar. *const. 4. de præsump. & cons. de success. ab intest.* ubi dicit, quando agitur de interesse tertii, plura requiruntur, & Hostiens. *in sum. tu. de cler. pereg. §. quando, numero 4.* ubi dicit non sufficere probationem per iuramentum, *Abbt. in constitut. Apost. n. 20.* sed non sufficit ostendere Bullam sacerdotii, omittis aliis aliorum, nisi ad sit integritas ordinantis vel diuturnitas temporis, Innocent. *in cap. tua. de cler. pereg. Panor. in c. nisi, de praben. & in c. fraternitatis, de cler. non resid.* Rebuff. *in tit. de miss. & possess. n. 28.* Boer. *ubi supra, n. 14.* & Guid. Pap. *q. 445. Selva 3. q. 32. n. 6. in fine ex mente Abb. in c. qualiter, de elect.* ubi dicit, quod gratia potest probari per testes; si verò loquimur de Bullis Papæ, dico, quod non possunt probari nisi per literas, & non per testes, & maxime de stylo Curia, ut *in decis. Rot. 332. qua incipit: Licet Romana Curia in novis. Staph. fol. 203. numero 10. decis. Rot. 27. de rescript. in novis.* licet circumstantiæ ipsius gratiæ Papæ possint probari per testes, *dicta decis. & addit. ad decis. de constit. in novis. & Selva loc. cit. & Staph. fol. 204. numero 11.* & possessio beneficii potest probari per scripturam privatam, trino teste signatam, & etiam per testes, Rebuff. *tit. de miss. in possess. numero 41.*

Ad quartum, Similiter est distinguendum: nam si collatio facta fuit à sum. Pontif. & ante confectionem Bullarum moreretur, quod successor debet dare literas, faciendo mentionem de præde-

cessore, *cap. literis, de rescript. Boer. decis. 346. Afflict. decis. 253. num. 4.* fallit, si ille sic provisos adeptus esset possessionem non expeditis Bullis Apostolicis: ei enim obstaret Bulla Julii III. de qua superius; si verò loquimur de collationibus factis ab Ordinario, tenetur successor facere Bullas ei, cui prædecessor contulit beneficium, & non fecit Bullas, quia sufficit collatio verbalis, *Gloss. in Clem. dudum, in verbo, de sepult.* quia sufficit de jure communi, collationem fuisse factam solo verbo; per reg. enim Cancell. & propter probationem fuit inventa expeditio literarum, seu Bullarum, ut *Gom. quast. 1. in dicta reg. col. pen. & in q. 2. dicit regulam non habere locum in collationibus factis ab Ordinariis, nec potest dicere successor, quod non teneatur facere Bullas proviso à suo prædecessore, quia constituto ei legitime de veritate collationis, hoc non potest negare, cum illi jam sit acquisitum jus, per *c. si tibi absenti, de prab. in 6. c. in nostra, n. 10. de rescript. & Felin. imò potest acceptari beneficium, literis non expeditis, & ita ait fuisse decisum Romæ die 24. Aprilis 1552. Capitaque decis. 1. num. 4.* licet successor possit revocare gratiam factam à prædecessore. *Gemin. in c. si, gratiosè, notab. 7. de rescript. lib. 6. per e. fin. de concess. prab.* quod intelligerem cum causa.*

Ad quintum, Licet sit regula, quod nemo teneatur ostendere titulum suæ possessionis, *l. cogi, C. de petit. hered.* tamen fallit. Primo, quando agitur contra Clericum possessorem beneficii, quia semper tenetur ad instantiâ Judicis interrogari

is ostendere titulum suæ possessionis, Bald. in leg. 2. C. quomo. & quando iud. & in dicta l. cogi, columna secunda, & in l. frve, C. de probat. & in l. cui C. de fur. & in l. sancimus, de sacrosan. Eccl. & gloss. inc. 1. de regul. iur. lib. 6. Fallit secundò, quando agitur contra possessorem alterius rei ecclesiasticæ, Doct. loc. cit. & Maran. 6. p. tit. de inquisit. numer. 152, & 4. distin. 13. num. 6. hoc limitatur, primò, quòd non reneatur ostendere titulum, seu Bullas ad instantiam partis, Bal. in l. civile, & gl. in d. cap. 1. de reg. iur. lib. 6. & text. in l. loci corpus, §. competu. ff. si servit. vind. Jo. An. in c. olim. de rescrip. Innoc. in c. Abbat. de verb. sign. gl. in c. unico, de eo qui mitt. in possess. libro 6. & gloss. penult. in c. 1. ut lite penden. eod. lib. Selva 3. p. q. 25. col. penult. Maran. loc. citat. & sic intelligi debet declarat. sac. Congreg. in meis, 151. ubi dicit, quòd qui pacificè per triennium beneficium aliquòd possedit, non tenetur ostendere titulum. Limitatur secundò, quando quis possederit per longum tempus, ut per decem annos, & concurret bona fama, Innocent. & Abb. in c. illud, col. 4. de presumpt. Bald. in d. l. frve, C. de probat. Maran. loc. cit. & Gom. q. 26. de trien. possess. ubi concludit per extensum, quòd qui possidet per decem annos, habet titulum coloratum, in tantum, quòd non possit molestari; & ratio est, quia hoc videtur inducere tolerantiam Ordinarii, ut dicit Anchar. in consi. 117. Gom. q. 24. colum. antepen. de trien. poss. & in q. 43. & quæ dixi in ver. beneficium, §. 2. vide Bald. in marg. & Innoc. in ver. titulum, ostend. tit. & Innocent. in inc. cum causa, de probat. Secundò fallit,

prout Panor. in c. quarto, num. 2. de cons. Covar. in c. alma mater, 2. par. §. 10. numero nono, vers. hac, & illa. & addit. ad Dyn. in c. 1. in vers. Regula, de regul. iur. 6. lib. vide Abb. in c. 1. de simon. Joannem Andr. de reg. q. 1. vers. 1. Caputaq. decis. 353. ubi dicit hoc valere, quando jus non resistit uni parti, vel alteri, argum. c. ad decimas, de restitu. spol. lib. 6. & c. 1. de prescript. ibidem, & Episcopus noviter creatus, potest cogere beneficiarum ad ostendendum titulum. Navar. conf. 4. de offic. ordin. & Leo X. Bull. 16. qua incipit. In eminenti, dicit, quòd qui possedit per triennium beneficium, non potest molestari, nec in petitorio, nec in possessorio: dummodo non sit violentus possessor, aut legitimo impedimento detentus. Facit gl. in c. Eccl. Sutrina, in vers. Episcoporum, de caus. possess. & propr. Jas. in l. si certis annis, n. 4. ver. adde, C. de pact.

Hoc ultimum dictum fallit. Primò, quando Ordinariò constaret de intrusione, vel alio vitioso ingressu ipsius beneficiati, vel possidentis rem Ecclesiasticam, quia tunc non solum potest petere, ut ostendat titulum, sed eum omninò remove; Abb. loc. cit. & in c. dilecto, de probat. Gom. quest. 58. col. pen. de trien. possess. Secundò fallit, quando Ordinariò poneret dictum generale, ut omnes beneficiati ostendant titulum suorum beneficiorum sub pena privationis, ut notant Doctores, in cap. Ordinarii, de offi. ord. l. 6. §. Selva loc. citat. pen. Tertio fallit, quando esset Episcopus novus, quia tunc potest requirere titulum beneficii; Abb. in cap. licet Heli, de

Simon. Quarto fallit, quod licet sit novus, sive antiquus, semper potest hoc perere. *Felin. in d. c. Hostiens. in cap. simoniace, de sim. & Ancharan. in capit. 1. de regul. jur. libro 6.* nec obstat longa tolerantia Ordinarii, ut quia toleravit eum in beneficio per multos annos, *dicto de preb.* etiam si dicta tolerantia fuisset tacita, vel expressa, *gl. in d. cap. dilecto, in ver. recepisti, Abb. in dicto c. dilecto, num. 8. & 13. Sylv. in ver. beneficium, 3. num. 20. §. 19. in fine, Covar. lib. 3. capit. 16. num. 6. in fine var. resolut. Selva 3. part. quest. 10. per totum, & præsertim num. II. & quest. 25.* Quando verò constaret iudici, quod beneficiatus amisit Bullas, vel habuit canonicam institutionem, vel collationem, sed Bullas non expedit, & concurret bona fama, & aliæ circumstantiæ excusantes ab intrusione, possit admittere dictum beneficiatum in dicto beneficio, sub juramento, *Selva loc. cit. colum. fin. per l. arbiter, ff. de probat. & quod notatur in capit. illud, §. 6. ex ore, de his quæ si. à majori par. Cap. Ratio est, quia præsumptio est pro titulo, ex quo fuit toleratus per prædecessorem, vel factum est antiquum: nam imputandum est Episcopo, quod diu tacuit, & toleravit, ut in c. 1. de frig. & malef. & quia, quando sumus in antiquis, non possunt de facili haberi probationes, & ideo potest recurri ad protestabile juramentum, ut notant *Abb. & Hostiens. in c. licet, de sim. & dixi in ver. Alienatio, §. 10. secus verò diceretur intrusus, de quo vide in ver. intrusus, Rebuff. in tit. de rescrip. ad vacant. num. 19. & 20. Covar. loc. cit. nec Episcopo petenti beneficiato hanc ti-**

tuli ostensionem, potest obfisti, per *reg. Cancell. de trien. possess. prout notat Gom. ibi quest. 38.* quia ad officium Episcopi vel Vicarii pertinet perquirere titulos beneficiorum, *Caputaquens. decis. 16. par. 3. per cap. Ordinarii, & ibi Scribentes de offic. ordin. lib. 6.* Sed quid si beneficiatus ostendit Bullas beneficiorum suorum, sed non in forma probante, an sufficiat? Responderetur quod non, prout *gl. ibi, in ver. nulla, & ibi Gemin. §. quod si. vers. sed pone,* tamen concurrentibus, de quibus supra, scilicet bona fama cum cæteris, sufficeret Iudici, ne tam citò eum privet, cum possit haberi recursus ad registra, & hoc notandum pro practica: nam habui in facto Comptæ, ubi quidam senex septuaginta ferme annorum, ostendit mihi in visitatione solam supplicam, seu signaturam Pape super quodam beneficio, quod longo tempore possederat, & fuit à præteritis Archiepiscopis sic toleratus, & ego tolleravi, cum esset parvi momenti, in anno 1589. facit quod notat in *cum persona, & ibi gl. in ver. trahere, de privul. lib. 6.* Sed licet sufficiat, quoad ostensionem tituli potrectio copiarum, tamen quoad probationem requiritur postea authenticum, prout *ibi, ver. quòd si tales,* hoc non omittam, quia dicam pro succedente casu in practica, quoad ostensionem tituli beneficii, omninò recurras ad *Gemin. loc. cit. vers. conclude,* ubi omnes & quando beneficiatus teneatur ostendere titulum, etiam ad petitionem Ordinarii, & quando non, & quantum operetur factum antiquum, & quando proceditur ex officio, vel via ordinaria, vel ad

ad petitionem alterius: nam tunc etiam in facto antiquato admittuntur probationes in contrarium, cum ut in beneficialibus sententia nunquam transeat in iudicatum, prout *infra in ver. sententia*, §. 4.

Ad sextum. Vacat beneficium in Curia, vel apud Sedem, vel in mensæ Papæ, vel Papa reservavit sibi aliquod beneficium, & illud contulit Titio, qui expedita supplicatione, antequam expedirentur Bullæ, moritur, vel extra curiam, vel in mensæ Episcopi, dubitatur, an Episcopus posset illud conferre, tanquam vacans, & non amplius sit Papæ reservatum? Hic sunt duæ opiniones. Prima Staph. *loco cit. num. 10.* ubi dicit, quod cum per solam signaturam non sit provisum de beneficio, ut dictum est *supra*, & dicam *in ver. supplicatio, seu signatura*, fit quod si impetrans moriatur, vel uxoretur, vel religionem ingrediatur, literis non confectis, quod sola signatura non probat; & hanc dicit esse opinionem multorum. Secunda opinio est Gom. *in quest. 1. super reg. de non iud. iux. for. suppl. col. 2. de infr. resig.* & cum hac secunda opinione ego censeream esse tenendum; patet ratione: quia per solam supplicationem acquiritur jus illi, *per c. si tibi absent. de præb. l. 6.* & idem Gom. *quest. 1. modo quinto, in reg. de non toll. iure quasi-*to, non obstant, quæ dicta sunt per Staph. quia illa intelliguntur quoad probationem: per solam enim supplicationem non datur probatio, ut patet communiter, & dicam *in ver. signaturâ*. Dicit quis contra; per solam supplicationem impetratam acquiritur jus ad rem, multo magis per electionem, ut patet ex eodē

Gom. *d. quest. 1. modo primo, & per d. cap. si tibi absent.*, Selva 3. *par. 11. numer. primo*, & tamen per mortem electi non datur vacatio, quia non est provisum de Ecclesia ante confirmationem. Decis. Rotæ 6. *num. 2. de elect. in novis.* Selva 3. *p. 9. 6. num. 21.* & sic si electus moreretur in Curia, non propter hoc diceretur affectum esse beneficium per solam supplicationem, seu electionem. Ad hoc respondetur pro nunc. Primum, quod hoc procedit favore jurisdictionis Ordinarii: nam Ordinarius est fundatus de jure communi in collatione beneficiorum, prout dixi *in ver. beneficium*, §. 2. Respondetur secundo, quod facilius res redit ad naturam suam, quam ab illa recedit, & facilius nec renascitur, quam de novo nascatur, & Ordinarius reducit ad jus suum primævum, *o. ab exordio*, 35. *dist. & in l. si unus, §. pactum, ff. de pact. juncta l. filio quem pater, ff. de lib. & posthum. l. si testamentum, ff. de testament. l. inter, §. sacram. de verb. sig.* Gomef. *de expectat. num. 121.* Staph. *loc. cit. fol. 55. num. 2. 3. & 4.* Abb. *in Clem. 1. num. 2. de supp. neg. pralat.* facit quod beneficium, ut sit læculare, sufficit spatium decem annorum, & ut sit regulare, quadraginta, prout dixi *in ver. beneficium*, §. 1. *concl. 5.* & reservationes sunt odiolæ, & potestas Ordinarii favorabilis, *glos. in c. 1. in ver. processus, de rescript. lib. 6. circa finem.* & Gom. *de grat. expect. nu. 19.* *Gloss. in c. si contra unum, in ver. Episcopi, de offi. deleg. lib. 6.* & potestas Ordinarii est perpetua, Gom. *in d. c. num. 70.* faciunt quæ dicit Boer. *decis. 24. num. 96.* ubi dicit, quod quis possit resignare benefi-

beneficium Bullis nondum confectis. facit *c. institutionis*, 25. *quest. 2.* Dubium adhuc est, aliquis sola supplicatione expedita à summo Pontif. caput possessionem beneficii bona fide, idque per multos annos possedit, quid dicendum? Respondetur prout dixit ad quartum, & dicam *in ver. intrusus*. facit quod dicit Caputaqu. *decis. 144. p. 1.* ubi ait beneficium commendatum mortuo Commendatario vacare, ut prius.

Ad septimum. Non potest dari certa regula, quia secundum varietatem curiarum, varia est padecta, seu taxa. verum est, quod minus solvi debet pro Bullis beneficiorum curatorum, quam pro Canonicatibus, & minus pro istis, quam pro simplicibus, & minus pro collativis, quam patronatibus, quia ubi majus pondus, ibi minor solutio expensarum; & ratio est, quia qui gravatur in uno, relevari debet in alio. Sed Rebuff. *in tit. quomodo beneficium acquiratur. n. 13.* dicit, non debet accipi nisi unum auream pro collatione beneficii. Pius V. *Bulla 116. qua incipit. Durum*, revocat omnia privilegia, & consuetudines Ecclesiarum aliquid recipiendi in collatione, provisione, & admissione in possessionem beneficiorum, facit Conc. Trid. *sess. 24. c. 14. de refor. & Navar. cap. 23. num. 101. in fine, & cons. 1. & 2. de simon.* vide Navar. *cons. 2. de simonia*, ubi concludit, nihil posse accipi ab Episcopo vel ejus secretario pro institutione, vel collatione beneficii, nec valere consuetudinem in contrarium, *c. ex multis, 1. q. 3.* & alia ibi citata.

Ad Octavum. Respondetur, requiri

multa. Primum series collationis, prout Rebuff. *de possess. cap.* Secundum à tergo Bullarum instrumentum possessionis. Tertium fidei possessionis emissio. Quartum publicationum factarum narratio, seu brevis assertio, si beneficium fuit resignatum, vel permutatum juxta dispositionem Bullæ Greg. XII. de qua agitur *inferius, in ver. renunciatio seu resignatio*; & ad omnia sint cauti beneficiati, quia secus non facerent fructus suos, & commissarii Apostolici irremissibiliter ad hoc procedunt, & vidi in practica.

BLASPHEMIA.

PRIMO, quomodo puniatur in regno, & per Judices sæculares seu laicos, vide Gram. *deci. 50. per totum*, & Maran. *6. par. tit. 9. num. 54.* & *infra*, & Boss. *in tit. de inquis. num. 123.* & *infra*, ubi habes, posse hoc delictum ab utroque Judice puniri.

Secundo, quando sapiat hæresim, vel sit hæreticalis, vide *in ver. casus, in quibus, &c.*

Tertio, quomodo punienda de jure canonico, vide *capitulum secundum de maled.*

Quarto, pœnæ clericorum & blasphemantium videantur in Diaz *pract. crim. Can. c. 103.* & Sylvest. *in ver. blasphem. n. 7. §. 6.* vide Aff. *etum in constit. Inconsultem, num. 48.*

Quinto, de pœnis blasphemantium Deum Patrem & Filium, vel Spiritum sanctum, aut beatam Virginem, sive alios Sanctos, & de pœnis non revelantium, vide